

Azg

Azg

Գործազնուրկ է Տայասանի
աշխատնւնակ բնակչության
գրեպե մեկ երրորդը

Սակայն մի շարժ մասնագիտությունների գծով առկա
են բափոր աշխատանքներ

ԱՐԱ ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ
Խորհրդային Միության փլուզ-
ման, դրան հաջորդած տանսղոր-
թային շրջափակման եւ Ենթգետիկ
ճգնաժամի դատապով 90-ական
թվականներին Դայաստանը բախ-

Վեց դաժան իրականությանը: Այդ
ամենի հետեւանով փակվեցին ա-
վելի քան 600 հազար աշխատաե-
ղեր: Դրանց մի մասը չնայած ան-
ցավ գյուղաճնեսության ոլորտ,
բայց գործադրվությունը դարձավ

Դայաստանի ամենացավոր խնդիր-
ներից մեկը:

Ջբաղվածության ռովկայում վերջին 3-4 տարիներին իրավիճակը սկսեց որոշակիորեն փոխվել: Այդ ընթացքում արձանագրված երկնիւ և նույնական աճն իր ազդեցությունը թողեց նաև աշխատաշուկայի վրա: Սակայն ասել, թե Դայաստանում գործազրկության խնդիրը լուծվել է, բնականաբար, չի կարելի: Մյուս կողմից ել դեռևա առկա է մեկ այլ՝ ցածր աշխատավարձերի եւ դաժան շահագործման խնդիրը, որն այլ խոսակցության առարկա է, եւ որին մեր թերթը բազմիցս անդրադեմ է:

Հայաստանի աշխատանի ուլ-
կայում այս տարվա առաջին եռամ-
սյակում աշխատանի փնտրողների
թիվն, ըստ աշխատանի եւ սոցիա-
լական հարցերի նախարարության
«Զբաղվածության ծառայություն»
գործակալության, եղել է 138 հա-
զար, որն աշխատումակ բնակչու-
թյան 9 տոկոսն է:

ପ୍ରକାଶ ନିଃବିଧିମୁଦ୍ରା.

ԱՄ զես ներկրելու փորձի մեջ մեղադրվող խմբի
դատը հետաձգվել է մինչեւ հոկտեմբեր

ՆՅՈՒ ՅՈՐՁ, 24 ՀՈՒՆԻՍ, ՆՈՅՅԱՆ ՏԱ-
ՊԱՆ - ԿԱՅԵՐԸ ԱՅՍՈՐ: Մյու Յորի
դաշնային դատարանուա հոմիսի 23-
ին սկսվել է ԱՄՆ զենք ներկրելու փոր-
ձի մեջ մեղադրվող 18 անձանց դա-
տավարությունը: Նրանցից հինգը հա-
յեր են: Ինչու հաղորդուա է «Ազա-
տություն» ռադիոկայանը, մեղադ-
րականությունը տղողաւ են, թէ իրենց այդ
ժայկին են դրել ԱՄՆ ՀԵՏԱՓՈՆԻ-
ՔՅՈՒՆԵՐԻ դաշնային բյուտոյի (ԴԲԲ)
պահականինքն՝ Խոհանոսական Թօ-

«Բավականին լարված մքնուուր է,
դահլիճը լեփ-լեցուն է ԴՐ գործա-
կալներով», ասել է Արմեն Զավադյա-
նը: Նա հայտնել է, որ դատավարու-
թյանը մասնակցելու նողատակով
Նյու Յորք են ժամանել նաև Լու ԱՌ-
ջելսի հայկական AT&T հեռու-
սարներության աշխատակիցները,
հայ համայնքի ներկայացուցիչները
և Շառապահներ հայոցաբերություն:

Մարտի 15-ին ԱՄՆ իշխանությունները ձերբակալել են 18 անձանցից բաղկացած մի խումբ, որին մեղադրություն ուստանանալու արտադրության գենքի եւ զինամթերքի աղօրինի ճանաղարհով ԱՄՆ Ենթակառությունը նախաղաւատասելու մեջ: Ձերբակալվածների քվությունները Դայաստանի բաղադրական Արքուն եւ Լետոն Սոլոմոնյանները: Ըստ տեղեկությունների, հանցավոր խմբի ղեկավարն է եղել Արքուն Սոլոմոնյանը:

Դաք տեսլ է ընդամենը 8-10 տող
եւ հետաձգվել մինչեւ հոկտեմբեր, ա-
նի որ դետական մեղադրողները չեն
հասցել Ծերկայացնել խոստացված
փաստերը ընդդեմ մեղադրյալների:
«Դատաղաքտաները իրենց խո-
տամ Ծեցին, թե մեղադրող կողմը
մինչեւ այսօր հիմքեր չի Ծերկայացրել
եւ բողոքեցին, որ չկա մեղադրանը
հաստառող որևէ աղացովց», հայ-
եցի է Արմեն Զավադյանը:

«Աղացուցներ, որ Դայաստանի Դանրադեռությունից որեւէ զենք-պի-նամբերի է դուս բերվել եւ տեղափոխվել ԱՄՆ, չկա՞»», «Ազատություն» ուսուցիչների հայտնելու ժայաստանի Ազգային անվանագրիան ծառայության (ԱԱԾ) ղեշի տղակալ Դրայա Դարությունյանը:

Նավթի գինը հասեց 60 դոլարի սահմանագիծը

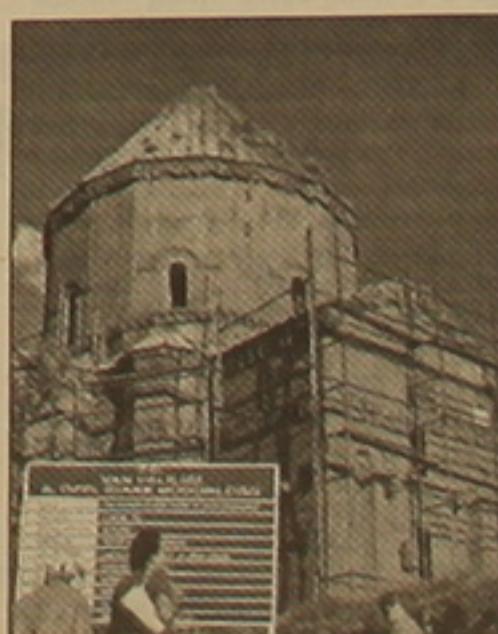
Պատճառներից մեկը ԶՃ-ում
նաև պահեստավորումն է

Նյու Յորքի բորսայում մեկ քարել նավթի գինը կարծ ժամանակով հասել է 60 դոլարի սահմանագիծը, առաջ իջել 59,8-ի: Այստես կոչված տեխասյան թերթը նավթի մատակարարման օգոստոսյան դայմանագրերը երեկ կնիվել են մեկ քարելը 59,42 դոլարով: Լոնդոնում «Բրենս» մակնիշի նավթի գինը մեկ օրում աճել է 2 տոկոսով՝ հասնելով 57,48 դոլարի:

ման մի նոր դաստառ. դա Զինաստանում այս տարվանից ուսպանական դաշտաների ստեղծումն է: «Զայնա դեյլի» թերթը նույն է, որ 2005 թ. մայիսին Զինաստանն անցյալ տարվա նույն ամսվա համեմատությամբ 8 տոկոսով ավելացրել է նավթի ներմուծումը: Երկրի արեւելում եւ հյուսիս-արեւելում ստեղծված խոռոչը դահեստարաններում կուտակվելու է 100 մլն բարել նավթ: Դա բավարար կլինի ԶԺԴ արագործն զարգացող սննդաստությունը 1 ամիս աշխատեցնելու համար:

Այդ մասին հունիսի 24-ի համարով Վանից տեղեկացրել է թուրքական «Շաղիկալ» թերթը: Դամաձայն թերթի, Աղթամար կղզու Սրիսաչ եկեղեցին վերականգնող ժենարարական ընկերության ղեկավար Զահիք Զեյդանլըն նշել է: «Վերականգնման աշխատանքներով մասնագիտացած հայ ճարտարապետները նշանակելու համար հանդիպել են Պոլսու հայոց ղատիար Մեսորոյ Մոլաֆյանի հետ: Ինը ինձ առաջարկեց Զահարիա Միլդանովովին: Դայ ճարտարապետը կմասնակցի աշխատանքների ողջ ընթացին»: Զեյդանլըն միաժամանակ նշել է, որ Վաշչաղետ Ութեփի Թայիփ Էրդողանը, մշակույթի և գրոսաւերջության նախարար Աթիլա Ջոչը եւ Վանի նահանգադատես Նիհաջի Թանըլը հավանություն են տալիս վերականգնման

Վերականգնվում է Աղքամարի Առաջ Խոս Եսերեցին

աշխատանիներին հայ ճարտարա-
դեսի մասնակցությանը:

Այնուհետեւ նա ավելացրել է
«Մեր նորածակը եկեղեցին նախ-

Նական տեսիլն համադատասխան վերանորոգելն է: Այդ հարցում չափազանց բծախսնողիր են: Ենթադրում են, որ վերականգնման աշխատանքները կավարտվեն 2006 թ. վերջին: Այդ աշխատանքներում ներօգնելու համար հսալիայից գիտնական ենի հրավիրել: Օգտագործելու ենի հառովկ կիր: Եկեղեցու քարեի ուսումնասիրությունը կատարվում է արտասահմանում: Թող բոլորն անհոգ լինեն»:

Մեր հերթին ավելացնեն, որ Աղ-
քամար կղզու Սուրբ հաչ եկեղեցու
վերականգնումը ոչ միայն խոսա-
ցել եւ անձամբ մշակույթի եւ գրո-
սաւորության նախարարին կար-
գայթել էր Վահագոյն Երդողանը,
այլև առաջարկել էր նաեւ Վերա-
կանգնման աշխատանքներին հայ-
ուագույսներին հետապնդում:

59.

ՎԵՒԱՎԻԱԾ ԽԱՅՐԱՎԵՏԻ գլխավորած ուխտավորների խումբը ԳԵԹՍԵՄԱՆԻՒ
Ս. Աստվածածին ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ:

Utopia

փոտը, ալրադացը, ովստավորների գրասների
տեղը եւ համանձան այլ ժինուքյուններ։
Բնականարար, այս ամենը հիմնա վեռակիոնվել
եւ այլ գործառուքը ունեն վաճնի տարածում, սա-
կայն նույնիցից յուրախանցուսից դահողանված
մի-մի անկյունը մեր աչերի առջև գծագրում է
Մրցո Դակորյանց վանուկ եւ Մայր տաճարով
սկսվող Դայ Երուապաղեմի ավանդական հին
դասկերը։

Ցուցադրությունների այս շարում բոլորին էլ բնականաբար, ամենից շատ հետաքրքրում էր Ur-
բոց Դակոբյանց վանի Զեռագրատան և ձեռագրերի դաստիարակության վիճակը: Այստես մատուցից մատու և ժինությունից ժինություն անցնելով՝ վանի տարածում իրաւ վրա բարձրացող հարկաբաժններով, որոն վանական ա-
վանդություն այստեղ «թաղ» են ասվուա, ինչպես օդինակ՝ ովհտավորաց թաղ, սարկավագաց
թաղ և այստես շարունակ, վանդակաղաց մի խանի դրներ անցնելով, սանդուղներով վեր ելնե-
լով ու վայր իջնելով՝ հասնուա են Զեռագրա-
տում, որը եկեղեցական համայնքին մաս կազ-
մող մի մատու է՝ կառուցված 18-րդ դարում: Որ-
դես եկեղեցական ժինություն՝ ձեռագրատան
համար այն առավելությունը ունի, որ կառուց-
ված է հաստահեղուս բարերով, որոն, բնակա-
նաբար, կայուն ջեռնաստիճան են աղափովուա
թե ծննուանը և թե անուանը, ինչպես նաև ջեռ-
նամեկուաիչ են, ինչզ առանձնակիրութն է կարե-
տուկում արեւելի ուղ և տոք դայնաններում:

Եռական հայոց ծեռագրատումը իր 4000 ծեռագրերով հայկական ծեռագրերի երկորությունը դաշտում է Եթևանի մատենադարանից հետո: Թեեւ աղեն ուք տարի է անցել այս ծեռագրատանը՝ տասնամյակների դաշտախանառու Նորայր արթողիկողոս Պողարյանի վախճանումից, սակայն ծեռագրատանը թեաթուամ է Երազումջ: Զեռագրատան դաշտախանառուն այժմ Ալիքիկ Գայսեցյանն է, ով երկյուղածոփյան հասնող սեր եւ դաշտամում ունի հանգույցակազմի հանդերդ: Փայտյա հնաօք գեղեցիկ դահարաններու ըստ ամող թվականարների եւ իրենց մեծության դահկուամ են ծեռագրերը, հնչուածուածները և պատճենները:

*Մատենադարանի տևօրէն Սէն
Արեւադատյանը, Արփենիկ Գայսեցյանը,
Վարդաս Դեղիհլյանը եւ պատմ. գիտ.*

մատյանները եւ տղավորությունների մատյանը:
Այս մատյանով 1966թ. իրենց տղավորություններն են քողել Մատենադարանի նախորդ Տօն-
տեն, բարեհիւատակ Լեւոն Խաչիկյանը եւ այժմյան նախորդ Սեն Արեւածայանը, ովքեր այդ ժա-
մանակ ուուց երեք ամիս աշխատել են այստեղ՝
հյուրներակալվելով Դայոց դատիքարանում: Եպ-
ահա օրիորդ Ալիքիկը, եւ թերթելով տղավորու-
թյունների այդ մատյանի եջերը, բացում է այն է-
զը, ուր ժամանակին իրենց գրառուներն են քո-
ղել Լեւոն Խաչիկյանը ու Սեն Արեւածայանը:
Ովհատավորների այս խնդրում այժմ Մատենադա-
րանից Սեն Արեւածայանն ու ես ենք, եւ ձեռագ-
րատան դատավայսանառանք խնդրում է, որ հիմա
էլ մեր տղավորությունները գրեմ Սեն Արեւա-
ծայանն ու ես: Տեսնելով Ձեռագրատան բարվու-
վիճակը, խնամքը եւ դափուանությունը ու մեր
անգամ եա հիշելով Նորայր Մթազանի Վաստա-
կը՝ տղավորությունների այս մատյանով գրու-
ման: «Նորայր Մթազանի Վախճանումից ուր տա-
րի անց լինելով Մթոց Դակորյանց վանի Ձե-
ռագրատանը եւ տեսնելով ձեռագրերի բարվու վի-
ճակը՝ այստեղից հեռանում են խաղաղ եւ հան-
գիս սրտով»: Օրիորդ Ալիքիկը, ույզելով այս
խոսելից եւ տեսնելով, որ գրույանս մեջ վեր-
աշխան հիշել են Նորայր Մթազանին, այստեղ գտն-
վող գանցման մատյաններից մեկից հանում ե-
լուս ինձ է դարգում մի լուամկար: Այս լուամ-
կարում Նորայր Մթազանի թառն հողաքումը ու
եւ վրան դրված մի դասակ: Դասակի ժամակների
գրված է: «Նորայր արթովիսկուորս Պողացանի
Դայաստանի Դամբադեսության նախագահ Լե-
տին Տեր-Պետրոսյանից»:

Իրու որ հուզիչ եւ մեր այսօրվա կյանքում, դժբախտաբար, եզակիորեն անսովոր մի երեսություն է Հայաստանի Հանրապետության նախագահի կողմից նշան գնահատանի կատող են արժանանալ ոչ միայն ազգային բարերարները ու Հայաստանու մեծ նեղուաներ կատաղները, որը ինքնին, բնականաբար, անասելիորեն կարելու ազգօգուտ գործ է, այլև իր ողջ կյանքը որպես լուս Նվիրատ եւ անարու զոհաբերություն համակուրքին ու դղությանը նվիրաբեռած մի դարձ հայ վաճական:

Ինչուս ասացին, Մթոց Հակոբյանց վաճիթ Զեռագրատումը թեր հայկական ձեռագրերի եկամուտ խուռագրված դահոցն է, Նորայր սրբազնը սակայն, կատարել է մի ամնախաղեղ գործ տասնմեկ հատուկ հրատարակելով այստեղ դահու վոր հայկական ձեռագրերի նկարագրությունները Նորայր արթուրիսկովովս Պողացյանը հեղինակ է նաև բանաստեղծական մի խնի ժողովածուների, ոոմն նա ստորագրել է Ծովական Կառապետական անվամբ: Ընդհանուր անհրաժեշտ նույն ու ինչուս Ս. Ղազարում, այստեղ էլ այստեղ մեծ թիվ են կազմուա բանաստեղծ հոգետուական ները: Ս. Ղազարում բանաստեղծության եթե մողաց կմ Վենետիկն ու Իտալիան՝ մինիքաղաք բանաստեղծությունը 19-րդ դարում դարձնելու ընդիհանուր եկողուական գրականության յուրօդի նակ արձագանք, աղյա Մթոց Հակոբյանց վաճիթ բանաստեղծական մշնան առյուս է դառնուած Սուր Եկիր՝ ասվածածնչային հիշատակներվ: Դետարրական մի օրինաչափությամբ, սկսած 1920-ական թվականներից, իրենց բանաստեղծություններով հօչակված են համար եռաաղեանի Հայոց դատիքարները:

Այս շարժ սկսվում է Վաղամետիկ Պետրոս Դույցանի եղայր Եղիշե դաստիար Դույցանով աղա Հարությանկան Թորգոմ դաստիար Գուշ Հակյանով, որի բանաստեղծական բնար առանձնակի ուժով հնչեց հասկապես իր դաստիարության շքանում: Այս ելքու դաստիարների ստեղծագործությունները նոր շքանի հայ հո-

զետր բանաստեղծության ամենաարժեքավոր է-ջերից են: Բանաստեղծներ են նաև Եռապաղեմի նախորդ եւ Ներկա դաստիարակները՝ Եղիշե դաստիար Տերենյանը՝ Եղիկառ (Եղիշե Վարդադյան) գրական անվանք, եւ Թորգոն դաստիար Մանուկյանը: Կերպինս հեղինակ է նաև Կոմիտաս Վարդապետին Նվիրված մի շարք արժեքավոր ուսումնասիրությունների:

Սինչ ձեռագրատանը դիտու էին դահարան նեռամ աղակու տակից երեացող կաշեղաս Եկամ էլ մետաղյա կազմերով ձեռագրերի թիկուն ներ, օրիոր Արկենիկը բերեց Ռուսինի ծաղկա զարդա ավետարաններից մեկը: Բացելով այն սկսեց ցուց տալ եւ զգուշությամբ թերթի ձեռագրերի էօնը, եւ ձեռագրատան սկսեց թեա ծել հայոց միջնադարի մեծ վարդեքի ումզը: Ետապաղիմի ձեռագրատունը ուներ Ռուսինի ծաղ կած վեց ձեռագրեր, որոնցից մեկը ժամանակից եղիւ է լատինարի Strsբերյանը Նվիրեց Վազգեն Վեհափառին, իսկ Վազգեն Վեհափառն էր Մատուցյան Մատենադարանին: Այս հինգ ձեռագրերը սարմանակում են տակիւ ալմատո:

Ովստավորների մեր խմբով այնուհետեւ եղան Սիսն լեռան բարձունքում Դայոց դատիքարքության ընդիամուս շքագիրում գտնվող Ս. Փրկիչ եւ Ս. Դիտավակաղեցաց հայոց վանիեռուած: Վեր ջինս, հանաձայն ավանդության, կառուցվել Ամենա հահանայաղեցի տան գալքի տեղում, ու Դիտավան հարցաննելու ժամանակ ծառաներից մեկը աղբակում է Նրան: Դուքիան Ուկերեռան գուած է, որ հրետակները, սասակիած այս հան դզնությունից, թեւերով ծածկուած են իրենց երեսները, եւ բանի որ Եկեղեցին կառուցված է այդ տեղում, ուսի կոչվուած է Մրցոց Դիտավակաղեցաց Եռաղենուած Սուրբքային դատմությունը եւ այդ դատմության հետ կառված իիշատակները առակայանուած են եւ փոխանցվուած սերնեստունդ: Դայոց դահլյանությանը հանճնված այս վանուած նման հարցած մի իիշատակ է Ովստավ նայի բարը: Դիտավակաղեցին եր Եռաղեն է մասնած, ժողովուող ասուած է: «Ովստավ նա»: Այդ ժամանակ փարիսեցիները Դիտավի ասուած են, թե սասիր ին աշակերտներին, որ եթե նման փառաքանական խոսե՞ր չասե՞ն: Դիտավ սակայն, նրանց դատասխանուած է, որ եթե մասնիկ էլ լրեն, աղայ «Քարերը կաղաղակեն»:

թյանք երգեց «Տեղանական աղոթք»՝ «Դայր մե-
րի» գլաբար հնցումները միախառնելով այս ա-
ռօղեի շրջակա բազմաթզու գետին:

Այստեղից գնացինք Ս. Դամբարձման սրբավայր, որը կառուցվել է այն վայրում, որտեղից Երկին համբարձման Քիսու: Ջրիստոնեական ամենազիստավոր եւ նվիրական սրբավայրերից մեկը եղող այս տեղը նախորդող դարերու դամբանել է հայերին, աղա եւ երկար ժամանակ վեճորի առարկա դառնալով Իրիստոնեական եկեղեցիների միջեւ, որտես հերթական մի ժողով ապյունի նման վեճորի, Վերցվել է Իրիստոնյաներից, եւ եկեղեցին մզկիթի է Վերածվել: Մզկիթ դարձված այս եկեղեցու ներսում շրջանակի մեջ Վերցված դահլիճ է մի մարմարյա սալիքա, որի վրա դարզում ուժվագեցվում են երկու ունահեմերի տեղեր: Ասվուած է, որ այստեղից Քիսու երկին համբարձման բարձրացնելու առաջնական վայր է եղած: Այստեղից մասնաւոր է առաջնական վայրը՝ Վերցված դահլիճը, որի վրա կառուցվել է աղա, ինչողև ասացինք, դարձվել մզկիթ՝ դառնալով թթւեա միայն Եռաադեմին բնում կրոնական համակեցության զառնանալի արտահայտություններից մեկը, որ մզկիթի ներսում այս տեղի վրա մահմեդական կրոնական առարկաներու առաջնական վայր է եղած:

Մեր ովտագմացության հաջորդ կայանը Գերսեմանի Ս. Աստվածածնի Վեռափոխման Եկեղեցին եր: Գերեք ամբողջությամբ հորի մեջ թաղված այս Եկեղեցին մեկն է Եռապաղեմի ամենահինգնաշիդ շինություններից: Եկեղեցու վերին մասը վաղուց բանդել է, սյուների խարիսխները ծածկված են երկուակից երեք մետր հաստությամբ հորի շերտով, այդ իսկ դաշտառով ներս և մասնաւում հջնելով 45 լայնանիստ աստիճաններով: Եկեղեցու կենտրոնից դեռ արեւելք գտնվում է Ս. Կոսի գերեզմանը՝ առնված առանձին մի փոքրիկ մատուշի մեջ, որ ամեն առավել հաջորդաբար Ս. Պատարագ են մատուցուած հովուները եւ հայերը: Չաքարված ընթացքուած երկու անգամ դաշտառագուած են նաեւ դրտիներն ու ասորիները: Այսուհետով, Գերսեմանի Եկեղեցին կառուցված է այն գերեզմանի վրա, որուած դրվել է Ս. Կոսի մասնինը՝ Եկեղեցի Վեռափոխման վերուուց առաջ:

Սուրբ Դարրություն տաճարի պահեցը

Եվ ահա, այս վանի եկեղեցու որմերից մեկ անկյունային շառվածում զամբանայի մի տակած՝ մարմկային թերան հիշեցնող նման քաջ վածով, որի համար ասվում է, թե այն մեկն է այն խարերից, որոնք Դիսուահ այս խոսերից հետ «Ովսաննամ» ասացին: Եռապատճի սրբազն մքնոլորտում թվում է, թե այս խարի՝ թերան հիշեցնող գոզածեւ կըրվածին խորացել եւ մնացել է:

սոլի գրամատը կտրված է առաջը և սահմանայի հնչյունները: Ովատագմացության մեր առաջին այս օրն ավարտվեց Սիոն լեռակերպատան եւ Տիամոն Նոր ջնջան տեղայի կառավարության կողմէն, ինչու նոր ուժամբ առաջարկությունները իրենցու կոմայ են անցուայի սրազան ունչը: Դաշտու օսկավեց Զիթենյաց լեռան սրավայրեր այցելությամբ: Այստեղ նախ եղան «Դայր մեր»-ի եկեղեցում, որը եա մի օրինակ է, թե ավետարանակադամնությունը եւ տողեր ինչպէս են առարկայանում եւ տեղայնանում Եռաղենում եւ ընդհանություն՝ Սուրբ Եկեղեց: Դամաձայն ավագ դուքյան՝ այս եկեղեցին կառուցվել է այն տեղում, որ Դիսուա ուառուցանել է «Դայր մեր»: Լայներեն այս վանը անվանվում է «Peter Noster» եւ կառուցվել է 19-րդ դարում: Եկեղեցը տարածում բազմաթիվ լեզուներով «Դայր մեր» է գրված, որոնց շարունակ հայերենը երրորմ է լայներենից եւ արաբերենից հետո: Այստեղ մեջ խոյրը Վեհափառ հայրադեսի գլխավորության մեջ գտնվում է առաջին առաջարկությունը՝ առաջարկ կառուցանակադամնության մասին:

Այստեղ Վեհափառ հայրադեսի գլխավորությամբ Եկեղեցական առարղություն կատարեցին մեր հոգբառականները։ Զանի որ այն կատարվուա է Րայոց հայրադեսի մասնակցությամբ, առարղությանը միացան նաև հոգն եւ դրիշի հոգբառականները՝ արտահայտելով իրենց հարգանքը Ռայոց Շայուարծական Աթոռի զահակայի հանդեմ։

Տիրամոր ծնողների մասին թե՛ւ ավետարան-
ներական ոչինչ գրված չէ, սակայն համաձայն եկե-
ղեցական ավանդության, Ամենասրբութիւն կոչու-
սի ծնողներն են եղել Հովակիմը եւ Աննան, ո-
րոնց շիրմները եա գտնվուա են՝ այս եկեղեցուա:
Այսինքն՝ այստեղ է եղել նոանց տոհմական գե-
րեզմանոցը, որ եւ անփոփովել է նաև Տիրամայ-
ր երկինք Վեռափոխվելուց առաջ: Ահա այստես,
Երաշեմի սրբավայրերական ամրողանուա է Սուրբարային դատմությունը: Այս եկեղեցուա կից
գտնվուա է Գերսենանիի դարտեզը, որի ծիրենին-
երի ներք աղոթեց Հիսոս՝ Հորից խնդրելով ի-
րենից հեռացնել դատմության բաժակը: Այսօր
եա այս դարտեզուա իրենց հովանին են տարա-
ծուա հաստարուա դարավոր ծիրենիները: Դայոց
դատիարականը Գերսենանիի դարտեզին կից
կառուցել է Ս. Աստվածածին եկեղեցու ընդունե-
լության սրահը, որի հանդիսավոր բացուած
կատարվեց Գարեգին Բ Վեհափառ հայրապետի

Կյանի 73-րդ տարում, եկարտես իշխանությունից հետո, վախճանվեց ճարտարապետության դոկտոր, դրֆեսոր, Թուու Թորամանյանի անվան մրցանակի դափնիների, 77 գիտությունների ազգային ակադեմիայի դաշվագու դոկտոր Ալբան Ալբանությունը և այլ մշհագային գիտական հանրությանը ճանաչման հասցնելու դրիմ:

Ալբան Ալբանությունը սերմուն է հայախայի հնագույն ազնվական տիմերից մեջից: Նոր նախայաց հետաքանակ անմասնորդ նշեց հայ արվեսի ու ճարտարապետության ուսումնահությանը եւ այն միջազգային գիտական հանրությանը ճանաչման հասցնելու դրիմ:

ՄԱՍՏՈՒՐԻԵՋՈՂՈՎՐԾՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՊԵՆԹԵՐ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՈՒՅՔԻ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒՄ ՎԱՐՉՈՒԹՅԱՆ «ԱՅՈՒՐԻ ԿԵՆՏՐՈՆ» ՊԵՏԱԿԱՆ ՈՉ ԱՌԵՎԱՐԱՅԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆ ՀՐԱՎԻՌՈՒՄ Է ԱՅՈՒՐԻ, ՈՐԸ ՏԵՂԱ ԿՈՒՆԵՍԱՆ 2005թ. 15-ին, ԺԱՌ 12:00-ին,
«ԱՅՈՒՐԻ ԿԵՆՏՐՈՆ» ՊԵՏԱԿԱՆ ՈՉ ԱՌԵՎԱՐԱՅԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆ ՀՐԱՎԻՌՈՒՄ 27
ՀԱՅԻՑ ԶԵՐԵՎԱՆ, ՀՐԱՎՈՐԻ, 27
ԿԱԲԱՆՈՎՈՒՄ Է

ՀՀ կառավարության 17.10.02թ. N1833-Ա որոշմամբ լուծարվող «Գյումրի էլեկտրոն» 72-ի (հասցե՝ Շիրակի մարզ, գյումրի, Գործարանային 5) հաւելեռում գտնվող գովը՝
Դասական աճուրդ

N	Գովի անվանումը	Հահ. սարերիկ	Զանակ	Մասվ. %-ը	Մեկնարկ. գինը (ներառյալ ԱԱՀ-6) դրամ	N	Գովի անվանումը	Հահ. սարերիկ	Զանակ	Մասվ. %-ը	Մեկնարկ. գինը (ներառյալ ԱԱՀ-6) դրամ
1	Հասոց 37641b	1988	1	75	56510	19	Դորացման վատառան ԴԴՏՄ	1989	1	100	28188
2	Հասոց շատակի սման	1988	1	75	73898	20	Տրամ ՏԵԱ 349/175 4x8x25	1986	1	100	2440
3	Դյուլ հասոց 548224	1988	1	75	184190	21	Վա. 2ԱԱ. 34x8x24	1989	1	100	9173
4	Շորացման վատառան ՊՊԳԴ	1987	1	100	9415	22	Դյուլ հյուլոն հասոց	1988	1	100	10085
5	Հասոց 1հ140Ռ	1988	1	75	182240	23	Վա. սմօ32.6.2.5	1989	1	100	28428
6	Դյուլստ ԿԱԱ 44612	1988	1	100	30663	24	Ուղող կտրո այլ. ՆԵԼ9	1990	1	87	44363
7	Փուստի ԶԴ. 900	1987	1	100	4108	25	Խառա. հաս. 16405Ա	1988	1	94	67065
8	Դոմականի մեջ. ՕԿԱ-4401	1987	3	100	7623	26	Գեներատոր	1986	1	100	1623
9	Լիցավորման կայան 03ԱԱ	1988	1	75	5705	27	ՊՍՍՄ դաշ. Ֆ.Տ.66	1986	1	100	16615
10	Սարլ ԳԳ Ա3 449004	1989	1	100	29750	28	Լուսապահ. հաս. ԿՀԱԿ7-3	1986	1	100	12485
11	Սարլ ՊՍՍԿՈ 25/	1988	1	100	8328	29	ԷՌԱ ԵՌ 420	1986	1	100	12390
12	Սարլ Արդարակ 70/	1988	1	100	22293	30	Թիուլիյս Լ-2Տ-30	1986	1	100	1585
13	Սարլ ԳԳՍ 2339-003	1987	1	100	36838	31	Կույսեր Բ3-38	1985	1	100	8505
14	Լիցավորման սարլ 93Ա-150	1988	1	75	5423	32	Ել. դիսիլյան ԵԴ90	1990	1	100	1970
15	Գոյային աղաց	1991	3	100	136300	33	Շուաց. վա.	1989	2	100	58250
16	Օսելուղափ ՈՒ1-55	1987	2	100	5763	34	Փայտամական հաս.	1989	1	100	38128
17	Օսելուղափ ՈՒ1-99	1986	1	100	8798	35	Գալ. հաս. 2Ն 118-1	1987	1	100	25450
18	Մուունան բոլ ԲՏ-49	1986	2	100	5053	36	Ծովելարս ՊԿՆ-2t	1987	2	100	48020

Դոկանական աճուրդ

N	Գովի անվանումը	Հահ. սարերիկ	Զանակ	Մասվ. %-ը	Մեկնարկ. գինը (ներառյալ ԱԱՀ-6) դրամ	N	Գովի անվանումը	Հահ. սարերիկ	Զանակ	Մասվ. %-ը	Մեկնարկ. գինը (ներառյալ ԱԱՀ-6) դրամ
1	Ենթակ ԵԲ	1987	1	100	22108610	40	Դուտաքի զգ-2-122	1988	1	100	63650
2	Սամանան Ա/2/2049.121.Ժ/	1987	1	100	18394100	41	Գազմանայտար ՎԱ5106	1987	1	100	28240
4	Սամանան 6/3 արտարամ. /2398.321.Ժ/	1986	1	100	9197050	42	Փայտար հասոց ԱՆՏ-5Ա	1987	1	100	9205
5	Քիմ արդարանի դահան /619.621.Ժ/	1987	1	100	4205340	43	Պահանձ ԸՆ 102-Ն-Վ-2	1987	1	100	9880
6	Տրամա կառուց դրմակայ. /431.471.Ժ/	1988	1	100	4690680	44	Վահամ ԸԸ 1000x600x500	1987	2	100	17290
7	Ավտոման կ/20.321.Ժ/	1984	4	100	1495300	45	Փոխակի ՊԱԱԿ ԿԼ	1988	1	100	14120
8	Սազուր դրմակայան /235.941.Ժ/	1986	1	100	1601320	46	Փական ՈՒԵ4ԴՈՒ200	1985	2	100	42840
9	Արեսանց /160.631.Ժ/	1984	1	100	1090190	47	Ազգամաս ԱՍՍ2Պ	1987	2	100	53910
10	Պահան /310.111.Ժ/	1972	1	100	2104700	48	Ազգամաս ԱՎԿԱ	1987	1	100	12300
11	Ֆենուն կից կառուց	1988	1	100	2429050	49	Կամուր ՏՍՍ/Ա200/	1987	1	100	10550
12	Տրամ ենթակայ. /32.831.Ժ/	1986	1	100	222820	50	Պոմ սար ԽԱ3189	1986	7	85	84050
13	Տրամուրային միջոցներ	1983	1	100	396000	51	Պոմ սար ԽԱ3105	1986	1	85	15760
14	Ավտ.ավտոման ԱՎՀ 250.16Տ.	1983	1	100	594000	52	Պոմը	1986	3	100	68570
15	ՈՒՍՁ ավտոման սարլ ԲԱՀ 24	1980	1	100	275400	53	Փական 300 65ԱԿ 200	1986	5	100	34215
16	Ավտոման ԳԱՀ 24	1974	1	100	221400	54	Փուելու ՎԴ.900	1987	2	100	25210
17	Ավտ. Ռայ 44202	1984	1	100	414000	55	Զակին սակ ԲՏ 48	1986	2	100	18480
18	Ֆենուն ԵՎԱ 762	1987	1	100	275400	56	Ղեկան 34ՕՏ 97-05	1986	1	100	5765
19	Բանանան և սարավուուններ	1988	4	100	53030	57	Տեսարար	1984	1	100	268920
20	Պոմ կ/90-55ա	1988	3	100	43100	58	Գանձենա «Ուկրախնա»	1983	1	100	13350
21	Ելար ԸՆՈՒ ՏՍԱ-ԴԻ-ԴԻ	1988	1	100	15700	59	Գանձենա	1984	1	100	10950
22	Ելար ԸՆՈՒ 700-2-1-ՈՒԱ	1988	1	100	31840	60	Սոմանան սեղ.	1984	8	100	16140
23	Ակաս ԱԿ3418	1988	1	100	500160	61	Սոմանան սեղ.	1984	1	100	6340
24	Ելարավորամ	1988	2	100	71840	62	Աշակ մեջ.	1984	1	100	575
25	Սամավորամ ՎԱՏ150	1988	5	100	879500	63	Ենթական աղացա	1989	1	100	4990
26	Դյուկ վահամ ԸՈՒ102-0363	1988	3	100	220990	64	Ենթական աղացա	1986	1	100	39340
27	Ազուման ԱՍՍ 10-000	1988	3	100	102540	65	Դյուկ մեջ. ՏՐ-125	1988	14	100	288430
28	Արտաս 8091-1-ՕՈՒ001	1987	1	100	76530	66	Դյուկ մեջ. ՏՐ-12				

Ω τος ζωφιού Κύκαρθεν, οι
μέτρα σύναησης προβλέπουν ότι
φτωχοί και αναπτυγμένοι θα
ητούν ηγετικοί στην παγκόσμια
επικοινωνία. Το μέλλον της
Ευρώπης θα είναι ένας συνδυα-
σμός δύο πολιτισμών: Η Ευρώπη
της αρχαιότητας και της Ευρώπης
της μετανάστευσης.

- Ի՞նչ ի նկատի ունեմ եւ ի՞նչ
հարցերի մասին է խոսքը:

- Տարբեր գողներու առիթով տարբեր հարցադրություններ կը նեմ. Վարուժանի դարագային, օրինակ, ենթակածի խնդիրն է, որը բանաստեղծությունը չէ, այլ դուեմն է: Վարուժանի գործերում նաև հետազային գրեցի «Կրակէ շքանակը», որուն նյութը շատ հստակ է. Վարուժանի բանաստեղծությունը ենթարկել մանրազնին բնության եւ կարդալ համակարգային կերպով: 4 գործերը կարդալ իրեւ ամբողջական համատես նը, թե ինչո՞ւ Վարուժանի գործը կարձագանթ Եղեննի թեմային եւ փորձեցի կարդել նաև հեթանոսության հարցը: Իմ խնդիրն այն էր, թե ինչո՞ւ այս այլազանություն ունեցող բանաստեղծությունը կկազմե մեկություն, ամբողջություն նը, եւ որ դեմք է կարդալ իրեւ մեկ տեսք, այս եր իմ մեթոդաբանագան մտահոգությունը: Կփորձեի նաև ցույց տալ, թե Վարուժանի գործը ինչո՞ւ կզետեղվի ժամանակի մտահոգություններու մեջ: Դեռանոսությունը Վարուժանին հատուկ բան նը չէր, այլ ամբողջ եվրոպական բանաստեղծության մեջ տարածված շարժում մըն էր, եւ Վարուժանն ինեն ալ իր կազմին ժամանակին կիեթեփ՝ ոչ թե անոր ազդեցության տակ, այլ հատուկ՝ հայկական ավանդության սահմաններուն մեջ:

- Պրն Պօլյան, 20-րդ դարասկզբի արեւմտահայ գրողներին ծեր անդրադարձները՝ ամփոփված «Տրամ» հասորի մեջ, իրենց մերողաքանական ուսումնասիրությունների շարունակությունը դրսեւերուած են մեկ այլ՝ հայ ժերողական արվեստի բոլոր ժամանակների հանճարի՝ Գր. Նարեկացու «Լեզուի սահմաններուն մեջ»:

- Կկարծեմ, որ Գր. Նարեկացին հայ բանաստեղծության մեջ անընդանելի հեղինակ է, այսինքն ով Նարեկացիի գործին հետ ըփում չէ ունեցած, անոր ոլորտեն չէ գրաված, հայ գրականության հետ առնչություն չունի: Ինձի համար Նարեկացին կկազմե տեսակ մը հայ գրականության հիմնաբարերեն մեկը: Բայց ինչպես խոսիլ այդ գործին մասին այսօր, ոչ թե իրեւ աղոթք, կամ բարձի տակ դրվելի գործ: Ահա այս մեկնակետեն սկսած եմ ուսումնասիրել Ողբը, Կրկնութի (եւ ոչ՝ Կրկնության) զաղափարը, ինչո՞ւ, օրինակ, Նարեկացին կը կնքե:

Իմ հայեցակեսն այն է, որ ընթեցուած կամ բննադրատությունը չոլիսի դարձեցնեն գործերը, այլև՝ մածուած դեմք է բարդանա, այլապես բնապատճեւնը լուսարնա բար-

Φωρήզարնակ մշավորական, գրականագետ, քա-
աստեղծ, արձակագիր Գրիգոր Պօլյանի ստեղծագոր-
ությունը հայաստանյան խիս մեղ գրական մի ց-
անակի ծանոթ էր դեռևս 80-ականներից: 1987 թ.
ց սկսած իր հայաստանյան այցերն ու սփումները
այնացին այդ ցցանակը: «Ազգի» ընթերցողն ա-
աջին համդիդումն է ունենում սփյուռքահայ մշա-
որականի հետ, եւ մեր հարցերը ուսումնական են գրողի
ստեղծագործական հետարքությունների ավելի ան-
ատական, «իմաշիմ» տարածները՝ փորձելու հասկա-
ալ եւ մերձենալ թերեւս որուակի զեղագիտական
ուսութային դաշտասվածություն դահանջող ի-
րական աշխարհին:

Գրիգոր Պօլիսյանը Բեյրութի Նևան Փալանջյան ճեմարանն ավարտելուց հետո ուսումը շարունակել է Փարիզի Սորբոնի համալսարանում՝ փիլիսոփայության ասդարեղում։ Դոկտորականից հետո ըստ 10 տարիների հրատարակչական եւ լրագրական աշխատանքներին հաջորդել է դասախոսական գործունեությունը, որ ցայսօր Պօլիսյանը շարունակում է Փարիզի Մետելյան լեզուների եւ Լիոնի Աստվածաբանական ինսիտուտներում, ուս դասավանդում է հայ մշակույթի դասմություն, արեւմտահայ եւ արեւելահայ գրականություն եւ հայ հին գրականության դասմություն։

Digitized by srujanika@gmail.com

Գր. ՊԵՂԵՋԱՆԾ հԵՂԻՄԱԿ է բանաստեղծական եւ ածակ քազմաթիվ ժողովածուների («Տեղագրութիւննորուող բաղադրի մը համար», «Վայրեց», «Մանուկ Աներ», «Եր», «Հակաբերուած», «Հատուածներ հօրեց», «Ելի» (Մանուկաներ թ շարժ), «Սեմեր», «Հարուած եւ այլն) եւ գրականագիտական մի շարժ ուսումնառությունների («Գրիգոր Նարեկացի. Լեզուի սահմանները», «Կրակէ ուժանակը Դանիէլ Վարուժականը», «Տրամ», «Մարտ», «Ձրոյցներ բանաստեղծութեան մասին» եւ այլն): Ստեղծագործում է հայեցական նով, ունի նաև ֆրանսերենով հրատարակություններ:

Մեր զույցը սկսեցին մշակույթ-գրականություն անցյալ-ներկայի հարաբերություն-հարաբերակցություն հասկացություններից, մասնավորապես գրականագության նկատմամբ իր մոտեցումներից:

Պատկերը, ոիթմը, Վեցինս շահ
կարեւոր է, բանաստեղծությունը մե-
ռած կըլլա, Եթե ոիթմ չունենա:
Ոիթմը հոգին է, կենդանի մարմինն
է բանաստեղծության:

- Ինչողեն եւ ինչո՞ւ անցաւ արձակի ժամրին, բանաստեղծության՝ ձեր առջեւ դրված էսթետիկական խնդիրները, կարեմ, ուստի արքեր են, զիսավորապես վերհութի միջոցով ստեղծած գեղարվեստական արձակի այն միջավայրից, որում կարենուրվում է հայկական ավանդույթների եւ հայի ինմենության խնդիրը տարածել հրանանութեան մեջ:

- «Մանրաներ»ուն մեջ մտած էին իրական առօրյայի ժեսեր, կամաց-կամաց սկսած է գործածել սովորական, խոսակցական արեալա-հայերենի տարրեր: Աշեկա առիթ մը եղավ, որդեսզի ես կարողանամ ի-րագործել իին ծրագիր մը, որ սկսած էի 1972 թ.-ին, որն ուներ դգչիկ դատում մը: Մեր մեջ մայրերուն դատմությունները ախորի, օսարության, որբուժյան, որ ընտանեկան դատում կկոչենք, եւ որոնք ժամանակին փորձած էի եւ չէի հաջողած, որպիետեւ կարենմ հասուն չէի բավականին: Առաջին անգամ փորձեցի «Սեմեր»ով, երբ որ զանազան ժիղարներու ընդդեմ ուզեցի Վերականգնել աշխարհն այն մարդոց, որ ես ճանչցած եմ մանկության»՝ Բեյրութի մեկ թաղամասը՝ 1945-69 թվականներուն: Այն մանրաշխարհի առաջարկության մասը:

իր եւ այդ մարդոց դրոբեմները եւ նաեւ այդ դասմողը, որ ի հմեն ալ կամաց-կամաց դասմության մաս դիմի կազմե: Այս շարժն ունի 5 հատոր («Սեմեր», «Նշան», «Պատկերը», «Անունը լեզուիդ տակ», «Դարուած»): Ինձի համար այդ արձակ-ները կոմպոզիցիաներ են եւ ունին իրենց ներին օրենքները, ինձի համար վերն արվեստ, որի է ունենալիր ուսույն օրենքները: Բանաստեղծության օրենքները եա կգործեն արձակին մեջ, թեև բանաստեղծությունը ես-ով գրվող բան մըն է մինչեռ արձակն ունի ավելի ընդուրածակ հնարավորություններ, ես գործածած լեզուն յուրահատուկ է, որովհետեւ բազմաթիվ շերտեր ունի իր մեջ՝ այդ լեզուն գոյություն չունի իրականության մեջ, ան հորինված է, թեև կգործածավի ամենօրյա հարաբերություններու մեջ: Բայց միեւնույն ատեն գրողը դեմք է ստեղծե երկրորդ լեզու մը, որ լանգած կկոչվի, եւ կհակառաչվի լանգին եւ անյուրահատուկ երկրորդ լեզուն է, զոր ամեն գրող կստեղծե, եւ ունի իր կողը, նույնան անհրաժեշտ արձակի, բանաստեղծության, որին գրականացնելութեամ մեջ:

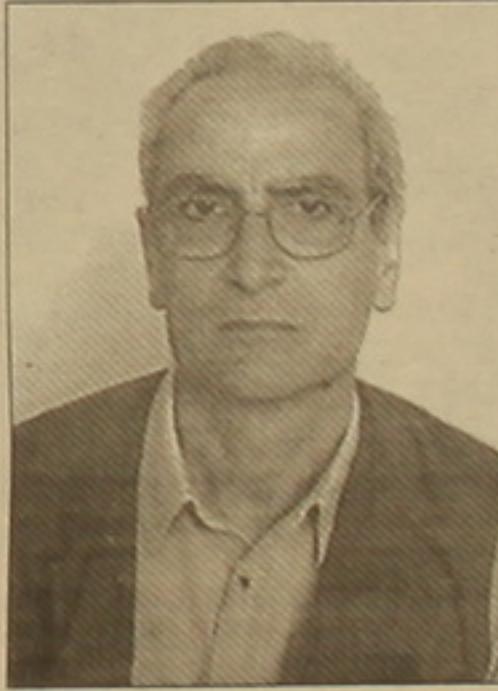
- Գրողի անհատական լեզվից
անցում կատարենք գրողի ստեղ-
ծագործության լեզվին, ինչորիսի՝
Վերաբերմունք ունեն օսարագիր
հայ գրողների ստեղծագործական
«առևևանելութամ» հմտութեան:

- Այս հարցը սկսավ սերնդափոխության ամեն (նկատի ունի 1915 թ.-ի 3-րդ սերունդը-խմբ.), երբ հայերեն գրողներու թիվը սկսավ նվազել: Եթե լեզուն կընորու գրականություն նը, անոնք ամերիկան գրականության կղատկանին (Սարոյանը, Պ. Բալայիանը եւ մյուս անգլիագիրները-խմբ.), եթե սահմաննենք այս երեսպես իրեւ գիտակցության երեսպես, երբ մեկը ինտելիգենցի կղավանի հայ, կղանա ամերիկահայ գրականություն:

Բայց կա կարետր մի հանգամանք, որ սփյուտֆահայ գրականությունը կրնորուե, որում մեզ միշտ երկու լեզուները կան: Ես հայերեն կգրեմ, բայց ֆրանսական կրթություն նաև ունիմ, եւ այդ երկու լեզուները ուզ-ուզի են եւ անոնի մրցումի մեջ են միշտ: Այդ լեզուները (անգլերեն, ֆրանսերեն, իտալերեն, արաբերեն եւ այլն) սփյուտֆահայ մարդու մեջ կստեղծեն ներին իմբության երկություն: Այդ երկվության խնդիրը կկազմե սփյուտֆահայ գրականության հատկանիշներեն մեկը եւ այդ

Անհաջործ ինքնության բացահայտման փորձ

Հանդիպում սփյուռքներ գրող եւ գրականագետ
Գրիգոր Պոլսյանի հետ

- Այս, քանի որ արեւելահայ գրականագետները կգրեն նաեւ Սիամանքոյի, Վարուժանի, Մեծարենցի մասին, եւ ես հաճախ առողի անբավարա կնկատեմ, քանի որ ատիկա չափազանց ավանդական են հին է, անոր Իով Դակոր Օօականի Իննադատությունը շատ ավելի նոր է ես Օօականի Իննադատությունն այնպիս առարկա կդարձնեմ, ան առնինի դրական եւ ժիշտական կողմ:

- ԻՆՉԹԻՍԻՇՆ ԵՆ ՃԵՐ ՄՆՏԵԳՈՒՄ-
ՃԵՐԸ ԱՅդ ԽՆԴՐԻՒՑ:

- Ծկա գործ մը արեալտահայեթենով, որու մասին Դ. Օշական կարծիքի հայտնած չըլլա: Օշական գործերուն հանդեռ ումի կեցվածի, այդ գործերը լավ կրանչնա եւ հաճախուած լավ կրնա հասկնալ տալ իրարիթիո: Բայց Օշականի հետ բա-

զարությունը՝ բայց օօշականի ուս բանավեճ ընթաց իմաստ չունի, ինչդեռ կը ընեն այստեղ գրականագետները, դարձառքն ուստի է գիտնալ եւ բնության առնել Օօշականին դրույթները: Օօշականը, օրինակ, Երվանդ Օօշանի «Անիծեալ տարիները» ԿԱ-կատե թերթոնային անկարետր բան մը: Ես կիհարգեմ իր կարծիքը, քայց համաձայն չեմ իր հետ: Ինձի կմնա աղացուցել, որ Օօշանի հոււագությունը մեծ աշխատանի մըն է, որում նմանը մենք չունինք, դժբախտաբար: ԵՎ Դ. Օօշական, ինը ալ ինչո՞չ չէ գրած այն տարիներու կյանքը, որ անցուց Պոլիս՝ գաղտնի: 1915-1917 թթ., որովհետեւ չափազանց դժվար էր: Խակ Օօշանն ինքը գրեց,

ասիկա ղցիկ արժանիք մը չէ, շաս
մեծ արժանիք է, եւ Օյանի գործն
ինձի համար շատ կարեւոր գործ մըն
է: Իմ «Մարտ» հառորդն մեջ Օշա-
կանին հետ երկխոսություն կծավա-
լեմ: Օշականի մնադաբության հետ
մեր կաղաք այսօր չի կրնար զլաւ
տարա մնադաբական հարաբերու-

**18 սեպտեմբեր (1972)՝ Մեր-
մի դասմաքանական մի գիրը եա
կաղացի: Դիմ Դոռ, ի մասնավորի՝
խաղաւացիական դասեռազմների ը-
ջանը, սոցիալական տարբե դասերի
արդունաբերու բախումները հշխանու-
թյան համար: Սովոր, Մարիո, Կա-
շիկնա եւ այլն: Առանձնաբժի չէ
հետարիվը Շոոմի դասմության այդ
ամենախոռվածից շօանով, այսուհի
նուանավոր դեմքորով նաեւ, ինչ-
դես Շոոյիս Կեսարը, Պոմպեոսը,
Մարկոս Կրասոսը, Մարկոս Անտո-
նիոսը եւ այլի (Եգիպտոսի թագուհի
Կլեոպատրան էլ Վրայի): Այդ շօանի
դեմքերն ու դեմքերն ավելի կողմ-
նակիորեն ծանրթացել եմ Կիկեռնի
առնչությամբ, որ ինձ համար այդ ժա-
մանակի ամենակարետր դեմքն է ոչ
թե, կամ ոչ այնտան, իրեւ այդ բոլորի
հետ աննիջականորեն սփյած ակ-
նառու խաղահական գործիչ, այլ նուա-
կութային ամենակարևորուն երե-
տուքներից մեկը դասմության մեջ իր
հետորական, գրական, վիիխուկա-
յական գործունեությամբ, եւ դրա
ընորիկ էլ ինձ հաւաքադիս հետարի-
րել է այդ շօանուա աղդամ իր Վեր-
կայրաներով իր կյամթը: Այդ կողմ-
նակիորեն ծանրթանալուա առիթ է ե-
ղել նաեւ այն հետարիրությունս, թե
ինչպիսի ժիղեր են մեր հայոց դաս-
մության հետ էլ որդիս գորավարներ
այս կամ այն չափով առնչված այդ
Սովորան, Լուկովուսը, Պոմպեոսը,
Մարկոս Կրասոսը, նաեւ այդ խեմեծ
Մարկոս Անտոնիոսը, որի նենգության
զոհ դարձավ մեր մասվորական (ըստ
Պլոտիստիոսի) արևա Արտավազդ Երկ-
ուորը՝ Սեծն Տիգրանի որդին (ի դեմ,
հենց Կիկեռնի էլ դրանից մի տա-
ռամյակ առաջ զոհ էր դարձել Անտո-
նիոսի վայրա Վետինուության):**

Օստին, թե ինչորիսի ընթեցողական հաճույկով կարդացի Մերիմնի այս գիրք, ինչորս Շիլբերի դաշ-գային էլ. գրողի գչից ելած դաս-մաքանական եւկեր: Մերիմնն կարծես ձգտուա է ավելի գիտական ենվազ գրական ոճի, իան Շիլբերը բայց միեւնույն է՝ գրողը մնուած գրող. Կենդանացնելով իր նկարագրածը, անմիջականորեն տղավորուա է, հուզուա, որով ավելի է մղուած խորհրդածությունների, իան չոր գիտականությամբ շարադրված ուսումնասիրություն:

Ինչ ահավոր մարդիկ են եղել այդ հօնմեացիները: Ոչ թե Մերիմեն է այդտես ներկայացնուած նուանց, այլ փաստեն են այդտես ցուց տալիս: Գրոհի դերն այստեղ այն է, որ կատարված իրողությունների մեջ նկատում եւ ցայտում ներկայացնուած է կենդանի մանրամասնություններ, գործող անձանց ժիշտեր կենդանի դիմանկարում, ի հայտ է քերում անձնական, սոցիալական, բաղադրական հարաբերություններ, հակառակություններ, կրեր, շահեր, նկրտումներ, ինտիգներ, տոպավորիչ դաշտերում է եղելությունների վերիպայր ընթացքը: Կարդուած ես ու աչփիդ առաջ դաշտեացնուած այդ հեռավոր անցյալն իրականութեն, տեսնուած ես նենգություն ու գրդարտություն, կեղծավորություն ու խարենություն, կաշառու ու դավաճանություն, դավադրություն, եւ անընդհատ սղամություններ, հակառակորդների ոչնչացուած փոխնիփոխ դրույթան տեղը դարձողի կողմից, եւ միւս ու ամեն տեղ անողոր դաժանություն, դաժանություն, դաժանություն: Դեռ դդոցական օրերից նման մի տոպավորություն մնացել է մեջս հօնմեացիների մասին, իինա կարծես ոտղակի տեսա կոնկրետ դաշտեացնուածով:

Սովորական գործառքայի համապատասխանությունը:

Սովորական գործառքայի համապատասխանությունը կազմության մեջ առաջ ավելի ցցում է երեսում հաղորդական Սովորական, որ իր հրամանաւորության տակ գտնվող հոգ-մեական գործով արշավորմ, գավորմ է Հոգոնը, ամենաղաժան հաւաքարդարի ենթարկուած իր հակա-ակորդներին, հաստատուած իր բուադիմությունը: Մարդու կոտորելու սկզբ հազարավոր սովորական-ների, սովորական սենատորների լոկվուներ ի ցից հանել: Սովորական ա-ավել եա՝ մարդու սականների: Նա

Նովնիսկ մի բաղադրատեսանում է ամբողջությամբ, սրի բաշխով բնակիչներին ծերից մինչեւ ծեկեր երեխան: Մի ճակատամարտից հետո վեց քեզ ուր հազար անզեսն գերիների անխնայութեն սղանել է տախո թոռմի հրադարակում, իսկ ինը նոյն ժամին սառնասիրտ խոսում է սենատի նիստում, նովնիսկ հանդիմանում սենատորներին, թե նոյն սարսափահար են լինում՝ լսելով սղանվողների ճիշեց հրադարակից: Սուպպան է սկսել հաօվեհարդարի այն չարանենգ միջոցը՝ հետազայում էլ օգտագործված, որ կոչվում է դրուկրիմցին՝ կասկածելիներին ցուցակներով օրենից դուրս հայտարարելը, նրանց մատնողներին վարձատելը, որով արդեն իսկ ադականված բարեց ավելի եա ադականված են, հրահրվուա են հորի կրեց, մատնչությամբ, գրադա-

Ըղարվել ֆրազներով: Եվ ոչ սիսյու մարդկային բարերն են աղական վել, այլև ահա մեր աչի առաջ ֆիզիկադես աղականվում է նաև երկրագունդը՝ մարդկության տունը և շիեցերիում: Եվ աղականվում են գուցե ճակատագրականորեն...
Արդյուն հետայսու լինելու է գեր մի դրսան բարեփոխուա: Կառո՞ն է մարդկությունը բարեկավվել: Ի զու չե՞ն դոմեկիխույան եռազանիները: Սուկ ու տորիաներ չե՞ն դրանք, որ տեսանող հանձաններն ստեղծուա են բանաստեղծա-փիլիխուփայական վսեմ եռազանիով, բարեմիտ ընթեցողներն ել ընկալուա են գեղագիտական վսեմացնող հաճույքով, ուսկեւար դատկերացնելու եռազանք ու հաճույք, եւ ուժի ոչնչն: Զաղաբակրության, գիտության տեխնիկայի «բարիները» կամ, այլեռ ասած, գովարանվող «դրագերը» խարուաիկ բան չէ ըստ եռթյան

Սուս օս մրգագլաւը հարդրված քայլան, երթեւեկության ավելի ու ավելի արագացող միջոցներով, իսկ «փորբացած» երկրագումոր կառա են ավելի ենթարկելի դարձնել առ ուժերը, որոնց իշխողական մտայն թյունն է, ըստ եռթյան շահամոյ, և վելի տուայիշտար է դառնուած համար խարհային ժիրաղետության ախոր ժակով, թե՛ւ այս կամ այն կողմէ հոլովուած են ինաստազուրկ ծանր դարձած «դեմոկրատիա» դիտակա իսկ այդ ախորժակների բախումը աղոլկալիդտիկորեն չարագույժ սու ուշներ են լսվուա այլեա: Եվ իր կա՞ որեւէ երաշխի, թե այդ շառա ներից հանկարծ չի ճայթի վերջնա կան կործանման աղետը մարդկա թյան գիշին, եւ կամ այդ ուժերից մա կը կամ մյուսը չի դառնա ամբող երկրագումոր իրեն ենթարկած, առ ուղղ մարդկությունն ստրկացրած է

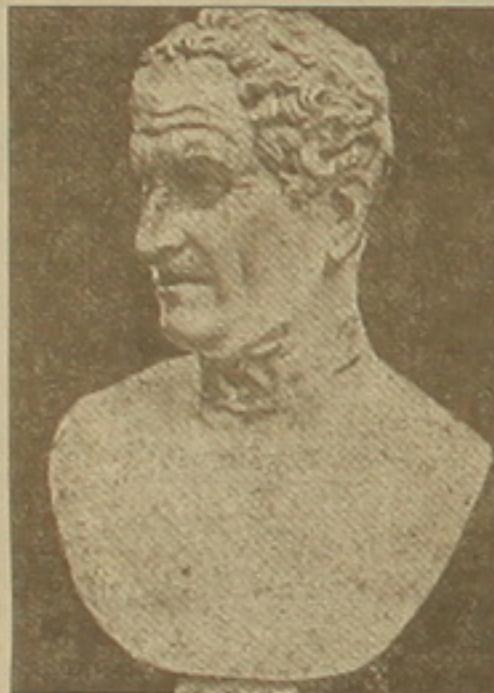
ԿԱՐԴԻՍ ՍՈՒՐԵՆՅԱՆ

Ղարեղ առաջ էլ այսօն

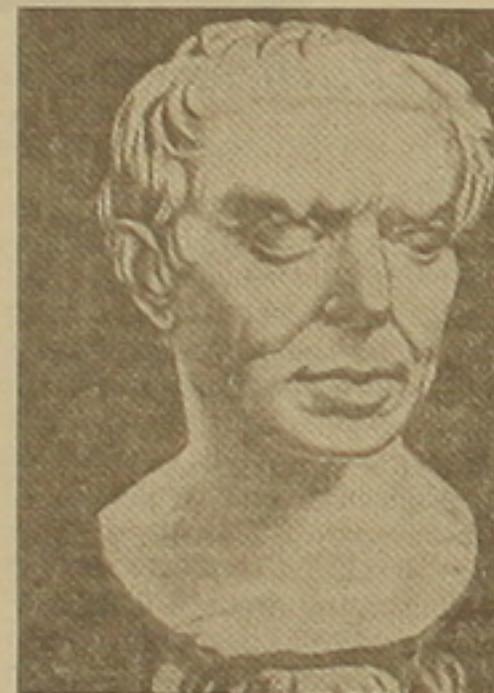
(Եղիշ օրագրից)

Մարկոս Անտոնիոս

Սուլլա

Մարիու

Տուքյամբ անձնական հաշիվներ
մարելը, ավելին՝ նաևն զանազան գործերի
ունեցվածին տիրանալու ընչափա-
ցությունը։ Եվ սակայն զարմանում
ես նաև, որ դաժանության այդ բա-
ցարձակ մարմնացումը, դարձա-
դես գիշատառով Որոշագործ կոչվե-
լի՛ Սովոր Միաժամանակ եղել է
գրասեր ու արվեստասեր նարդ, բա-
ջատեղյակ իին հունական գրակա-
նության ու փիլիսոփայության, եւ
Միհրան Պոնտացու դեմ իր արեւ-
սան արշավանդների ընթացքում
գրավելով նաև Աքենիզ, ոչ միայն
կոտորածի արյունն է հոսեցրել բա-
ղամի փողոցներում, այլև այնտեղից

ավարել-բերել է արվեստ ու գրականություն, ըստ որում Արիստոտելի երկերը: Եվ զարմանալի մեջ տաճարի նման մի խոռվի էլ ես զգում, թե այդ հնչ հակասություն է, բայց նույնիսկ՝ հակասություն է արդյուն...

Երկու հազար տարի առաջ եղել է
այդ գլխատառ Ուրագործ Սովորն,
ուսոր թիչ թե շատ նրա նմաններ էլ:
Մեր օրերում, երկու հազար տարի հետո,
եղան ավելի մեծ գլխատառ Ուրագործներ՝
մի Թալիեաք, մի Դիսլեր,
մի Սավին, եւ նրանց ուսորն էլ թիչ
թե շատ նմաններ: Թթ այն ժամանակներում, թթ այսօր, թթ ընդիանցադիս մարդկային դատավության
ամբողջ ընթացքուած այդպիսիները
ու նիստական գործությունները

ոչ նիսյն քյուրավոր մարդկային
կյանքեր են կործանել, այլև քարեր
են աղականել դարբերաբար, ահ
ու նարսափ տարածելու հետ ամե-
նասուր բնազդներն ու արամերը
հրահրելով մարդկանց մեջ իրենց
այս կամ այն տեսակի չարանենց
«դրուսկրիտցիոներով» (այդ չե՞ր ան-
միջականորեն մեր իսկ տեսածը այս
երկուամ ստալինյան օրեին): Եթ, ո-
չինչ չի փոխվել: Ընդհակառակը:
Մեր դարուա դարզադես ավելի
զանգվածային չափերի է հասել
իին Սովորաների արածը: Եկ մի ինչ
ավելի է բողարկած լիեօնին:

Փոխվոյն է արտադին ծեփ միայն, բռ
վանդակությունը մնում է նոպնը: Ավե
լին. այս Երկրորդ համաշխարհային
ռազերազմից հետո, մանավանդ
հանկարծ այնորիս մի «դրոգես»
սկսվեց, որ ֆանտասիկ առագու-
թյամբ ստեղծվոյն են կործանելու և ա-
ռականելու աներեակայելիորեն ահ-
օնեի, ուղղակի օրհասական միջոց-
ներ: Միաժամանակ, օ՞հրաւե՛, երկինքօ-
էլ նվաճվոյն է առեն՝ սիեզեր դրու-
գալու ինչեռովկայ ահ, հենց սիեզերա-
նակ էլ կոչվոյն են այդ ինչերը: Եվ այս
երկրային մարդկանց խելապատակից
առեն խելագար ցնորներ են թշուամ
սիեզերից էլ իրաւ ստանալու...

ՈՎ Կարող է վստահեցնել, որ այդ ցնորդները իրականություն չեն դառնա: ԻՆՉ ԵՐԱԾՈՒՄ, որ խելազար դաշտաղացներ, նորահայտ գիշատառ Ոճագործներ չեն տիրանա կործանելու այդ օրհասական միջոցներին տիեզերից ել սղանալու կարելիությամբ հանդերձ: Սովորայից առաջ եղել են Սարգսներ, Սովորայից հետո նոյնիսկ ավելի վայրենի Դինքիզներ, ասենի նաեւ բաղաժակրվածներ Նապոլեոնի նման, մեր օրեւում ել ահա Շալեաք, Դիտլեր, Սաւին: Իսկ մարդկային «հանճար» այսօր իր հենց գիտատեխնիկական «դրագեսով» այնոյիսի թափ է առել գերեւ տարեցտարի, իՆչ եմ ասուամ ամսեամիս այնոյիսի նորանոր «տեխնիկայի հրացեներ» են հնարկուա, ոմի տեսակ վախ ազդելու չափ նոյնիսկ, թեեւ առեստեսոյթ աննկատելիորեն այլափոխվուա են մարդկային մտայնությունը, քարերը, անզամկենցաղը (երբ անդադառնում եմ, որ իմ այս մոտ հիսունամյա կանի ընթացուամ ինչժան փոխվեց աշխարհը ոչ միայն զառմանում եմ, այլև հենց մի տեսակ թարում երկրուով մտածում ինչոյիսի՞ աշխարհում եմ գտնվելու վաթումիս կամ յոթանասունիս): ԵՎ միհամանակ՝ այդ «տեխնիկայի հրացեներ» կառենանալու

Առ զիստար Ոմագործ, թեկուց ու
աղեն ցցում մի դեմք իր անօնութեան
(ցցում դեմքի ժամանակն էլ փոխ
վել անցել է կարծես բոլոր ասդարեան
ներայ), այլ հենց չանձնավորված
Ուժ անանուն մի Կենացը.

20 սեպտեմբեր- Սերիմի գրի ախորժակի եկած, կարդացի բու աղօյուններից մեկը՝ հոռմեացի սոաջին դատմիջներից Սալլուսիոնին: Անգերեն մի փորաշափ գիր ու ամփոփված է ամեն ինչ, որ հաս սել է այդ դատմիջի գրվածներից: Երան երկու նշանավոր մենագրությունները՝ «Կատիլինայի դատերազմը» եւ «Յուգուստայի դատերազմը», դատարիկներ կորացած «Պասմություն»-ից, նաև Երան պետքարված մի խանի սարակուածքը գործուն: Կարետը երկու փորաշավալ սեղմ ու կոտ ոճով մենագրություններն են, առաջինը՝ Կատիլինայի դավադրության մասին, երերորդը՝ Ջյուսային Աֆրիկայուն նույնիդիացիների թագավոր Յուգուստայի դեմ դատերազմի մասին: Երկեր, որ ունեն ակնբախ գրական արժանիներ նաև, դատմագրության վիդական է թվում նույնիսկ, մասմանու երկրորդուն: Յաշենի լու

ազգայի սպոռտից: Կանչը կա-
դացվող հեղինակ է. առանց մաս-
րամասնություններով խճողելու ե-
ծավալվելու, ցայտուն գծերով դաշ-
կերում է դեմքեր, անցուղարձե-
զանգվածային շարժուաներ, բնա-
կարում գործողության վայրեր, ոի-
մանկառամ բնավորություններ, ինչ-
դես օրինակ, Կատիլինան հենց
Կատոնը, Կեսարը՝ առաջին եկուա-
կամ Յուգութքան հենց, Մարիուա-
Սետելլասը՝ եկուորդ եկում: Խոս-
վում են նաև ճառեր, հղվում նա-
մակներ, բայց երեսում է, որ դանի ի-
լեզվով են Վերաշարդրված կա-
նուցիսկ Վերահորինված: Եթեց-
նում է Թովկիհինեսի ոճը, որին շա-
վաղուց եմ կարդացել սա կարեն-

թյաւ է բրիլուս: «Ետակոք ուզ զառուց է հետարքաւոր դարձնելու միտունվ, եւ գուց դրա համար ժամանակագրական խախտուններ էլ է արել, ինչողես գտել են դաշնաբանները՝ ուժից փաստական անճշտություններ ու սխալներ եւս հայտնաբերելով Օրա այդ երկերում:

Թթ «Կատիյնա»-ն, թթ «Յուգմուրա»-ն նա սկսում է փիլիսոփայական խոհեմով, որոնք հետարքական են իրենց դարզությամբ, հստակությամբ, ճշմարտացիությամբ: Հոռոմեացի հեղինակներն առհասարակ իրադաս ու ճօգիտ են իրենց փիլիսոփայական դատողությունների մեջ, որոնք հաճախ, գերեւ նույնիսկ բացառադես երեխն, վեռաբերում են խաղացիական առաջինությունների եւ հոգեբանության ոլորտին, ջատագովում են արիության գործերն ի բարություն հռոմեական դետության՝ թթ խաղական, թթ ռազմական ասղաթեզմերամ, եւ մերկացնում, դախարակում են բոլոր այն բարյական արանները, որոնք վճարաբեր, նույնիսկ վտանգավոր են դետության համար, կառող են խայայել Հոռոմի հզորությունը: Սալլասինուայի դարագայում թվում է նույնիսկ, որ Հոռոմի խաղական կյանքու իր հսկ օրով կատարված խռովայից, հեղափոխող իրադարձություններն առիթ են ծառայել նուան՝ բարյախոսելու, «Տիրությամբ ու Վրդովմումնով» այդաներու բարերի համընդիանու աղականությ հռոմեական հասարակության բոլոր խավերամ վերից վար՝ սենատորներից մինչեւ ստրուկները, հատկադես ազնվականության ու դրա սանձարձակ դարձած երիտասարդ սերնի մեջ նանականոց, բարյական անկուսած թթ խաղական, թթ խաղացիական, թթ անձնական առունետով: Անկուս ձգտում հարսանալու, ըվայտ ու ցոփ կյանք վարելու, նաև իշխող դիրք գրավելու տեսչ, հսկ Ծկրումներին հագուստ տալու արաւավոր միջոցներ՝ կաշառ, զրդարություն, խաղավան, ովստադություն, մասնություն, դավադություն, ի հարկին սղանություն, եւ կրթեր, կրթե՛ խաղական, անձնական, եւ այդ բոլոր՝ կրասակցությունների միջեւ հարափոխու դայիարի, խաղացիական խռովությունների ու կրիպների մթնություն:

Սալլուատիոն խոստվանում է, որ իմն էլ իր երիտասարդության օրերին ձգտել է ղետական գործունության, դատվաբեր դաշտոնների, ու թերեւ տեսել է ըուզը ազահություն, կաշառակերություն, - արաւավոր բարերի ամբողջ լկտիոնմը, այնուամենայնիվ, այդ բոլորն արհամարհելով ու նման հակումներ չունենալով հանդերձ, դեռ անփորձ երիտասարդ, վարակվել է «հորի փառասիրությամբ», սակայն շատ դառնություններ կրելուց հետո վերջադիս իրաժարվել է ղետական գործունությունից, ազատվելով հոյսերից, վախերից ու որեւէ կողմնակցությունից: Մնացյալ կյանքը նվիրել է ոչ թե նվաս հաճովների, այլ հոռմեական ժողովրդի դատմությունը գրելուն: Եվ այդդիսով վերադարձել է իր երիտասարդության բուն ձգտումներին, որոնցից իրեն շեղել էր հորի փառասիրությունը. սիանչելի է, ասում է նա, երբ մարդ արժանավոր գործերով է ծառայում իր եւկրին, նվազ սիանչելի չէ, եթ մարդ ծառայում է նաև խոսելով

արձանագրելով եղելությունները։
Սալլահիուած չի ասում, սակայն,
որ իր այդ «հոռի փառասիրությամբ»
կառողացել է Ծովանիսկ Սենատի
անդամ դառնալ, խղճական թեժ դայ-
խուած հարել է Շուշիոս Կեսարի կող-
մը, այլևայլ մեղադրաններով ար-
տասվել Սենատից, առաջ Կեսարը
նրան կրկին մացրել է Սենատ։ Զաղա-
խցիական դատերազմում ծառայել է
Կեսարին ուազմական գործողություն-
ներով՝ մերք անհաջող, մերք հաջող,
առաջ Կեսարը, ի վաճառտություն,
հոռմեական կայսության Աֆրիկա եւ
Նուարիի գավառի կուաակալ է
Նուանակել նրան։ Չի ասում նաեւ, թե
այդ դատաւոնն այնուես է չարաւահել,

